

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem
TRGOVAČKOG SUDA U PAZINUPoslovni broj: **St-438/2025-40**

Stečajni postupak nad dužnikom:

ISTRATRANS TRANSPORT d.o.o. u stečaju, OIB: 94460249592, Nedešćina, Vrećari 91

Vjerovnik – žalitelj:

HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA, OIB: 68419124305, Zagreb, Prisavlje 3

ŽALBA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-438/2025-40 od 19. kolovoza 2026., **u dijelu točke II. izreke pod rednim brojem 3. kojim je vjerovnik Hrvatska radiotelevizija upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine u cijelom iznosu od 2.995,94 EUR.**

Vjerovnik Hrvatska radiotelevizija pravodobno izjavljuje žalbu protiv navedenog dijela rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te posljedično pogrešne primjene materijalnog prava.

Pobijanim rješenjem sud je utvrdio da je tražbina vjerovnika Hrvatske radiotelevizije u iznosu od 2.995,94 EUR osporena te je Hrvatsku radioteleviziju uputio da protiv stečajnog dužnika pokrene parnicu radi utvrđivanja navedene tražbine.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da je Hrvatska radiotelevizija prijavila tražbinu u iznosu od 2.995,94 EUR po osnovi RTV pristojbe te da je u prijavi navela da raspolaže ovršnom ispravom za dio tražbine, ali da ovršna isprava navodno nije bila priložena uz prijavu tražbine, zbog čega sud zaključuje da ovršne isprave nema.

Takvo utvrđenje suda nije pravilno.

Hrvatska radiotelevizija je uz prijavu tražbine dostavila svu dokumentaciju kojom raspolaže i na kojoj temelji prijavljenu tražbinu. Konkretno, za dio prijavljene tražbine za koji su prethodno vođeni ovršni postupci dostavljena su **četiri rješenja o ovrsi**, odnosno sve ovršne isprave kojima Hrvatska radiotelevizija raspolaže u odnosu na prijavljenu tražbinu.

Za preostali dio prijavljene tražbine rješenja o ovrsi nisu niti mogla biti dostavljena jer za taj dio tražbine **ovršni postupci nisu bili pokrenuti**, odnosno za taj dio tražbine ne

postoje rješenja o ovrsi. Postojanje tog dijela tražbine dokazano je računima i ostalom priloženom poslovnom dokumentacijom.

Stoga činjenica da su za dio tražbine priloženi računi ne može biti osnova za zaključak da Hrvatska radiotelevizija **za cijelu prijavljenu tražbinu** ne raspolaže ovršnom ispravom.

Naprotiv, kod odlučivanja o tome koja se osoba upućuje na parnicu bilo je potrebno razlikovati:

- dio prijavljene tražbine obuhvaćen dostavljenim rješenjima o ovrsi, za koji postoje ovršne isprave, i
- preostali dio prijavljene tražbine za koji ovršni postupak nije bio pokrenut i za koji stoga ne postoji ovršna isprava.

Navedeno razlikovanje od odlučnog je značaja za pravilnu primjenu članka 266. Stečajnog zakona.

Naime, člankom 266. stavkom 2. Stečajnog zakona propisano je da će, ako je koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu koju je priznao stečajni upravitelj, sud stečajnog vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, dok je stavkom 4. istoga članka propisano da će, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, sud na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svojega osporavanja.

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj priznao je tražbinu Hrvatske radiotelevizije u cijelosti, dok ju je osporio stečajni vjerovnik Sebastijan Runko.

Slijedom navedenoga, u odnosu na dio tražbine Hrvatske radiotelevizije za koji postoje i uz prijavu su dostavljena tri rješenja o ovrsi, nisu postojale zakonske pretpostavke da se Hrvatsku radioteleviziju uputi na parnicu. Za taj dio tražbine trebalo je, primjenom članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona, na parnicu uputiti osporavatelja, koji je dužan dokazati osnovanost svojega osporavanja.

Da je upravo takvo razgraničenje potrebno izvršiti proizlazi i iz samog pobijanog rješenja. Sud je, odlučujući o tražbini drugog vjerovnika Addiko banke d.d. razdvojio jedinstveno prijavljenu tražbinu ovisno o tome postoji li za pojedini njezin dio ovršna isprava. Za dio tražbine za koji postoji ovršna isprava na parnicu je upućen stečajni dužnik, zastupan po osporavatelju, dok je za dio tražbine za koji ovršna isprava ne postoji na parnicu upućen vjerovnik.

Nema razloga da se isto zakonsko pravilo ne primijeni i na prijavljenu tražbinu Hrvatske radiotelevizije.

Sud je stoga, polazeći od pogrešnog činjeničnog utvrđenja da uz prijavu Hrvatske radiotelevizije nisu priložene ovršne isprave, pogrešno primijenio članak 266. stavak 2. Stečajnog zakona na cjelokupni iznos od 2.995,94 EUR te je Hrvatsku radioteleviziju pogrešno uputio na parnicu i za onaj dio tražbine za koji postoje ovršne isprave.

Posebno se ističe da okolnost što za preostali dio tražbine nisu priložena rješenja o ovrsi ne predstavlja propust vjerovnika. Za taj dio tražbine ovršni postupci nisu bili pokrenuti, pa takve isprave niti postoje. Taj je dio tražbine prijavljen i dokazan računima i pripadajućom poslovnom dokumentacijom.

Hrvatska radiotelevizija uz ovu žalbu ponovno dostavlja rješenja o ovrsi radi otklanjanja svake dvojbe o postojanju ovršnih isprava za dio prijavljene i osporene tražbine.

Dokaz:

1. prijava tražbine Hrvatske radiotelevizije s priložima,
2. povratnica kojom je stečajni upravitelj zaprimio svu poslanu dokumentaciju
3. četiri rješenja o ovrsi koja se odnose na prijavljenu tražbinu i presuda
4. računi i ostala dokumentacija za dio tražbine za koji nije vođen ovršni postupak,
5. spis predmeta St-438/2025.

Slijedom svega navedenog, predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske uvaži ovu žalbu te pobijano rješenje Trgovačkog suda u Pazinu, poslovni broj St-438/2025-40 od 19. kolovoza 2026., **preinači u dijelu točke II. izreke pod rednim brojem 3. na način da za dio osporene tražbine Hrvatske radiotelevizije koji je obuhvaćen priloženim ovršnim ispravama na parnicu uputi osporavatelja radi dokazivanja osnovanosti osporavanja, dok Hrvatsku radioteleviziju uputi na parnicu isključivo u odnosu na preostali dio osporene tražbine za koji ne postoji ovršna isprava, odnosno podredno da u pobijanom dijelu rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.**

U Zagrebu, 28.08.2026. godine

HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA